

Kui proua lõik seda oli teada saanud, siis andis ta oma mehele nõu, et ta selle väikese poisi kasvata misest eest hoolt fannaks. Aga tema oli mees kes Gesti rahwast arvas, et nelvest midagi välja ei tule, waid et nad orjaks on sündinud. Selle pärast ei wötnud fa baron oma proua nõu mitte vasta, waid ütles:

„Oh seda ei ole vaja! Kesk hakkab kõige farja-poiste eest hoolt fandma!”

Proua nägi ära, et tema abiõas tuli viistist' ses nõuus ei saa olema, ja jättis järele. Aga et poiss ta meelete pärast oli olnud, ei tahtnud ta abja niisama seisima jäätta.

Ta wöttis nõuukse ise oma taslust poisi eest hoolt landa. Warsti sai tellitud, et lihelsonna-kool-meister, kes kaunis õpetatud mees oli, pidi Mardile förwalisi tundsid nii palju andma, et ta gymnaasi-kooli kõige alumisesse klassi wöös astuda. Mardi oli wäga hääl pää, ja poole aastaga oli ta nii palju õppinud, et ta siinna wöös sisse saada.

Mardi wanematele, kes muud ei olnud fui sauna-rahwas, oli see muidugi ütlemata meelete pärast, et nende poeg förgemat õpetust sai. Eks iga wanem rõõmusta selle üle, fui ta laps förgema järje pääle saab.

Proua andis häast südamest oma taslust nii palju, et meie farjapoiss gymnaasi-koolis wöös käia. Ta õppis sääl vige mehe moodi ja läks selle pärast suurte sammudega edasi. Peagi hukkisid kõik kooliherrad teda siitma, ja fui seogi ei mõistnud oma ülesandeid, Mart mõistis nad ometi issa. Muidugi

ei nimetatud teda nüüd enam Mart, waid Martin, seest see pidi peenem olema.

Ragu sagedaste sünib, nõnda sündis see fa fin. Gesti rahwa üle sai Mart ehit Martin tihti hoiwaks, pidavaid tönesid kuulda. Ta olla alatu, rumal, põlatud j. n. e. Keegi ei ütelnuud Martinile, et see au on ennast oma rahwa liikmets tunnis-tada. Päalegi tundis ta mõned mehed, kellegi ta alt kae teadis, et nad Gesti maa sugust on välja tulnud. Aga need salasid seda koguni ära; ega tahtnud seest midagi teada.

Uega mõõda mõjus see fa temasse. Peagi oli ta mitu klassi läbi teinud. Aga mida förgemale ta õppimisega joudis, seda förgemass läks fa ta meel. Ta hukas ema rahwast ja wanematest häbi tundma.

Enne oliwad Mardi wanemad iga ford wäga rõõmustanud, fui poeg fooli wahejal neid waata-ma tuli; aga aega mõõda jääwad need waatamatulementised arwemaks, ebf fui fa poeg tuli, siis oli ta nende juures wäga lühikese aja ja rääkis nendega üleüldse wähe. Ta vidas oma wanemaid ju ruma-lateks talu-inimesteks, kellega midagi suuremat ei wöinud rääkida ja kes midagi ei mõistnud tema filmas, kes juba gymnaasi kolmandas klassis kõlis fäis.

Kui see asti issa seda wiisti edasi läks ja meie Martin veel seda mõõda, kuda ta foolis förgemasse joudis, ühlemaks läks, tahetseid wanemad sage-daste, et ta fooli eli saanud. Enne oli ta issa hääl ja sõnakuulelik laps olnud ja neid auus pidanud, aga nüüd juhtus tihti, et nad poja käest pahu sõnu